

ключеве-ть; и той затваря и никой не отваря; — че Апостоли-тѣ не дали първенство на Петра; — че малко врѣме прѣди Христово-то распѣтие, Апостоли-тѣ не знали, кой отъ тѣхъ да бѫде по-голѣмъ. При това Църква-та е съградена на всички-тѣ Апостолы и пророци (Ефес. 2; 20). Имена-та на всички-тѣ Апостолы сѫ написани въ основания-та на новый Іерусалимъ (Откр. 21; 14). Іаковъ и Іоанъ сѫ стълпове на църквѫ-тѫ, както и Петръ (Гал. 2; 9). Всички-тѣ тъя нѣща сѫ непрѣодолими мѫжнотіи за Католическо-то тѣлкуваніе.

Има дѣвъ тѣлкуванія за тъя стихове.

Първо-то тѣлкуваніе е че камыкѣ-тѣ въ това място значи Христосъ. Доказателства-та на това тѣлкуваніе сѫ: 1. Ако означаваше Петра, то щѣше да ся каже, “На тебе” [ѣти сой], вмѣсто “На тоя камъкъ”. 2. Христосъ употреби подобни думы когато каза: “Разва-лѣте тоя храмъ, и въ три дни ще го възди-гнѫ” (Іоан. 2; 19.) Евреи-тѣ разбрали, че той казалъ за Іерусалимскій-тѣ храмъ; “но той казувалъ за храмѣ-тѣ на тѣло-то си” (21 ст.). Подобно Христосъ може да е ка-залъ “тоя камъкъ” за себе си. 3) Това тѣл-куваніе е съгласно съ учение-то на Св. Пи-саніе въ други мяста. Въ Ветхий Завѣтъ Христосъ често ся наріча “камъкъ,” “камъкъ на спасеніе-то,” “камъкъ на силѫ-тѫ,” “ка-мъкъ на вѣкове.” Въ Новый Завѣтъ ся дума, че піяхъ отъ духовный-тѣ камыкѣ, който ги придружаваше; и тоя камыкѣ бѫше Христосъ”